

Třináct pravd (každá v šestnácti barvách)

Robert Křesťan

Brigádní prapory vlály
v houštinách slov
a ve chvílích ticha zněl z dále
kalašnikov.
Bríza k nám do krytu hnala
nasládlý pach
a ty ses mi s úsměvem dala
v rozvalinách.

Jsme krásní a zvoní nám zbraně
po celé Galileji,
když Bůh je na naší straně,
kdo je na její?

Padnem, když nebude zbytí,
za nový svět
a sonorské slunce nám svítí
na cestu vpřed.
Po písni a dvou chvatných locích
přichází on
a za ním pak cváláme nocí
na Torreon.

Šli byste znovu v té chvíli,
kdyby zas vstal,
rozkázal: Sedlat, mí milí,
táhneme dál?

Včera jsem popíjel pivo
a dumal o těch,
kdo za svatou věc dali svůj život
a životy všech.
V té růžové operní smrti
jsem poznal tu svou
a ten prudký pocit mě drtil
do kolenou.

Pravda jsou města, když hoří
říjnovým dnem,
pravda je skořápka v moři
s uragánem.

Pravda je sekera v rámu
v pařížské síni,
pravda je pláč vlnolamů
v Zátoce sviní...